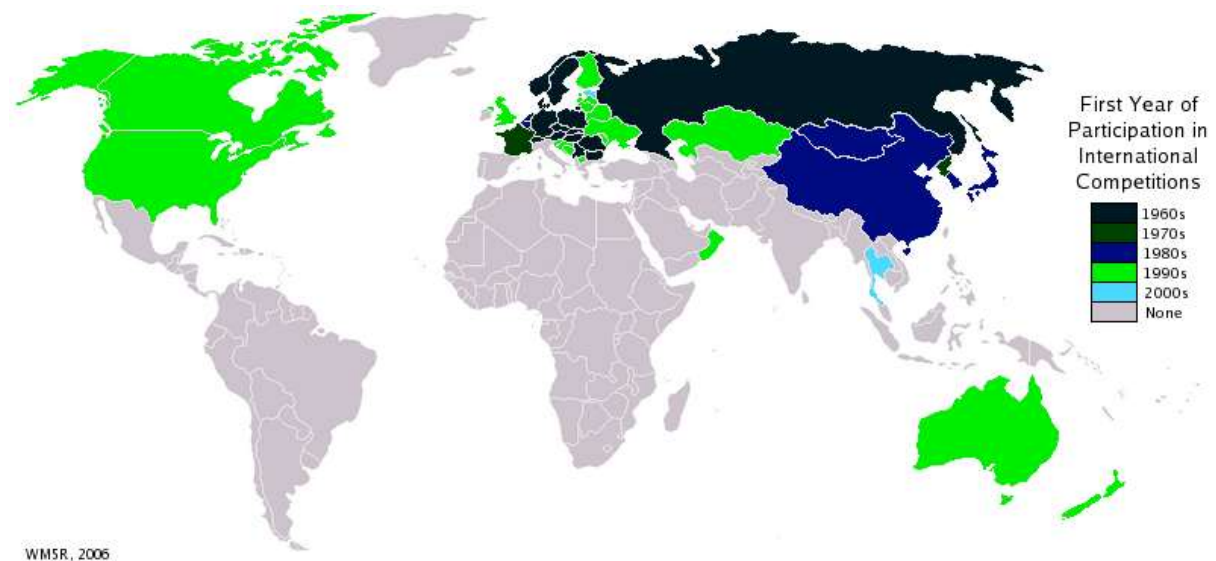

Kratka povijest ARG-a

Radiogoniometrija se kao pojam i aktivnost prvi put spomenula nakon drugog svjetskog rata, u kasnim 1920-tim godinama u Velikoj Britaniji. Tada se tražilo odašiljač koji je emitirao na frekventnom području od 1.8 MHz, a natjecanja su se održavala jednom godišnje. Paralelno tome, ali s nešto kasnijim početkom, 1947. godine, u Švedskoj se održalo prvenstvo u radiogoniometriji na 3.5 MHz, što se ujedno i smatra kao početak amaterske radiogoniometrije. Zanimanje za ovaj oblik radioamaterizma brzo se proširio i ostalim dijelovima Europe, a od zemalja je, osim navedenih, prednjačila bivša Jugoslavija. Tada su dozvolu emitiranja na 1.8 MHz imale samo Velika Britanija, Irska i tadašnja Čehoslovačka pa je natjecanje u amaterskoj radiogoniometriji moralo biti prebačeno na 3.5 MHz, što se zadržalo do danas. Izumom 2-metarskih mobilnih uređaja, 1970tih godina, te „walkie-talkie“ uređaja desetak godina kasnije, klubovi su krenuli i s goniometrijom na tom opsegu. Zbog jednostavnosti izrade uređaja koristila se FM vrsta rada. Prvo neslužbeno Europsko natjecanje održalo se 1958. godine u Sarajevu. Prvo službeno Europsko prvenstvo se održalo tri godine kasnije, 1961., očekivano, u Štokholmu u Švedskoj. Sudjelovalo je čak osam zemalja, a natjecalo se na oba frekventna područja.

Kako se ARG kao sport i radioamaterska aktivnost razvijao među državama, tako je svaka država odradila svoja pravila natjecanja, što je predstavljalo problem u održavanju međunarodnih natjecanja. Prekretnica u ARG disciplini dogodila se 1978. godine, kada je IARU Region 1 osnovao radnu grupu za amatersku radiogoniometriju. Ta je grupa zatim utvrdila pravila ARG natjecanja koja su obuhvaćala natjecanje na dva radioamaterska opsega (3.5 MHz i 144 MHz), odašiljanje 5 odašiljača u nizu, jedan za drugim, na istoj frekvenciji, kao i standardizirani način identifikacije odašiljača. Prvo svjetsko prvenstvo, koje je bilo ujedno i prvo međunarodno prvenstvo na kojemu su se koristila definirana IARU-ova pravila, održalo se 1980. godine, u Cetniewu u Poljskoj.

Tablica morseovih kodova odašiljača:

Odašiljač	Morse kod	Broj točkica na kraju
1	MOE	1
2	MOI	2
3	MOS	3
4	MOH	4
5	MO5	5

Shema emitiranja:

TX1	TX2	TX3	TX4	TX5	TX1	TX2
■					■	
	■					■
		■				
			■			
				■		
1.min	2.min	3.min	4.min	5.min	6.min	7.min

Prvi prijemnici za ARG izgledali su kao na donjoj slici (Slika 2). Sačinjavao ih je prijemnik za ARG nazvan „Folksaxen“ izgrađen od tri cijevi i loop antene, te 90V baterija težine 5-6 kg, a čiji je autor bio Alf (SM5IQ). Kako sam autor kaže, od 1953. ih je, u kitu, prodao više od 500. Taj isti Alf je 1958. godine, na već spomenutom prvom neslužbenom Europskom prvenstvu u ARG-u u Sarajevu osvojio 2. mjesto.

REZULTATI TAKMIČENJA U „LOVU NA LISICU“ NA 3,5 MHz					
1) Tošić Aleksandar	YU1FC	RK Nikola Tesla	Beograd	530	poena
2) Lindgren Alf	SM5IQ	Štokholm		515	„
3) Muc Dacko	YU3FM	RK Ljubljana		484	„
4) Brozić Tone	YU3BA	RK Ljubljana		454	„
5) Alulevski Petre	YU6BLM	RK Titograd		183	„

Drugo mjesto u „Lovu na lisicu“ na 80 m osvojio je šveđanin Alf Lindgren, SM5IQ

Prve automatizirane odašiljače izradila je skupina Britanskih radioamatera „tek“ 2002. godine. Bili su to odašiljači za 144 MHz čije su srce tvorili PIC mikrokontroleri kakvi se i danas koriste. PICevi su upravljali vremenom početka odašiljanja (koje se moglo podesiti u razmacima od pola sata) i vremenom „kucanja“ pojedinog odašiljača.

Pravila kakva danas predlaže i koristi IARU-ova radna grupa za ARG mogu se pogledati na: www.ardf-r1.org/rulesv27b.pdf